

РЕШЕНИЕ

№ 24166

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 15.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **10770** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 226 АПК.

Образувано е въз основа на решение № 11324/22.10.2024 г., постановено по адм.д. № 3504/2024 г. на ВАС, с което е отменено решение № 849/8.2.2024 г. на АССГ, постановено по адм.д. № 10599/2022 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав. Прието е, че съдът не е изпълнил задължението си да извърши самостоятелна преценка на събраните доказателства и обсъждането им във връзка с възраженията на страните. Не е изпълнил задължението си служебно да събере доказателствата по делото.

На основание чл. 226, ал. 1 АПК производството по делото, при новото му разглеждане, започва от първото незаконосъобразно процесуално действие. На основание чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд. При новото разглеждане на делото жалбоподателят не взе становище по делото.

Жалбоподателката твърди, че в ревизионното производство не са разгледани всички възражения; доказателствата са обсъдени тенденциозно и оттам са направени неверни изводи. Доколкото „Акаунтинг сървисис къмпани“ ЕООД няма задължения, то следва извода, че и Б. К. няма такива, по реда на чл. 19 ДОПК. Понятието „свързаност“ не следва да се тълкува разширително, но дори и да е налице такава, следва да се докаже и дали сделката е сключена при пазарни условия или не.

Доказването следва да се ограничи до това дали има плащания в натура. Обратното води до ограничаване на оборота. Не може да се направи извод дали е установявано наличието на насрещни престации на дружеството, имало ли е имущество, защо дългът е приет за „несъбираем“. Следва да се отчитат както приемането на суми от ревизираното лице, така и превеждането на такива от негова страна. Никъде не е коментирано имуществото, предадено на новия собственик при продажбата на дяловете на 29.3.2019 г. – какво е прехвърлено, каква е стойността му, какво може да събере НАП при това положение. Както и вещото лице сочи, дори и да се приеме, че е налице преосчетоводяване, то това не води до промяна в крайния резултат на салдата. Твърди, че всички сделки са правилно осчетоводени, водят до печалба на дружеството и изпълняват всички изисквания на закона.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика оспорва жалбата. Моли да се отхвърли по съображения в решението. Не счита, че са събрани други доказателства, които да доведат до изводи, различни от направените при първоначалното разглеждане на делото. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не взе становище по жалбата.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, приема следното:

От представените при първоначалното разглеждане на делото доказателства, се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221321007489-020- 001/29.12.2021г. /л.38 от делото/, издадена от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С. /л.24 от делото/, е възложено извършването на ревизия за установяване отговорност по чл. 19 от ДОПК на жалбоподателката, в качеството ѝ на управител на „АСК 2019“ ЕООД (със старо наименование „АКАУНТИНГ СЪРВИСИС КЪМПАНИ“ ЕООД) за задължения на дружеството за корпоративен данък /КД/ по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за данъчни периоди от 01.01.2015г. до 31.12.2018г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за данъчни периоди от 01.01.2019г. до 31.03.2019г.; за данък върху добавената стойност от 01.11.2015г. до 28.02.2019г., както и за задължителни осигурителни вноски /ЗОВ/ по Кодекса за социално осигуряване /КСО/, в т.ч.: за държавно обществено осигуряване /ДОО/ и универсален пенсионен фонд /УПФ/ за осигурители за периодите от 01.01.2019г. до 31.03.2019г., и за вноски за здравно осигуряване /ЗО/ за осигурители за периодите от 01.11.2018г. до 31.03.2019г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 05.01.2022г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221321007489-092-001/18.04.2022г. /л.41 от делото/, връчен електронно на 26.04.2022г. Срещу констатациите на доклада е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, вх. №59-00-366 от 10.05.2022г., което е преценено като процесуално допустимо, а разгледано по същество за неоснователно.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221321007489-091-001/ 06.06.2022г., /л.59 от делото/ издаден от органа, възложил ревизията и от главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. -

ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 13.06.2022г.

С ревизионния акт е ангажирана отговорност на Б. И. К. на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК, за задължения на „АСК 2019“ ЕООД към 06.06.2022г. /датата на издаване на РА/ общо в размер на 648 756,50 лв., от които 457 953,93 лв. главници и 190 802,57 лв., лихви.

1. Установени са задължения в общ размер на 644 981,17 лв., с издадени на горепосоченото дружество два ревизионни акта, за които е отбелязано, че като необжалвани са влезли в законна сила, в т. ч:

- 320 275,12 лв., по РА №Р-22221318005536-091 -001 от 07.05.2019г., от приключила ревизия по ЗДДС за периодите от м. 11.2015г. до м. 07.2018г., и по ЗКПО за КД за периодите от 2015г. до 2017г., с която за данъчни периоди м. 11. 2015г., м. 12.2015г., м. 02.2016г., м. 04.2016г., м. 05.2016г., м. 04.2017г., м. 11.2017г., м. 12.2017г., и от м. 03.2018г. до м. 05.2018г. са установени задължения за ДДС /главници/ в общ размер на 154 783,40 лв. и лихви, които към датата на издаване на настоящия РА възлизат на 78 117,29 лв., и КД за всички ревизирани периоди от 2015г. до 2017г., в размер на 58 338,20 лв., и лихви към датата на издаване на РА в размер на 29 036,23 лв.;

- 324 706,05 лв., по РА №Р-22221219008185-091-001/16.06.2020г., от приключила ревизия по ЗДДС за периодите от м. 08.2018г. до м. 02.2019г., и по ЗКПО за КД за период 2018г., с която за всички данъчни периоди по ЗДДС, са установени задължения за ДДС /главници/ в общ размер на 137 351,36 лв., и лихви, които към датата на издаване на настоящия РА възлизат на 48 918,26 лв., и КД в размер на 104 631,83 лв., и лихви, които към датата на издаване на РА са в размер на 33 804,60 лв.

С РА са установени и задължения за: -данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения в общ размер на 771,55 лв., в т. ч. главници в размер на 582,36 лв. и лихви, които към датата на издаване на РА са в размер на 189,19 лв. - задължения, определени за всички данъчни периоди от обхвата на ревизията - от м. 01.2019г. до м. 03.2019г.;

-вноски за ДОО за осигурители в общ размер на 1 581,54 лв., в т. ч. главници в размер на 1 193,74 лв. и лихви в размер на 387.80 лв., също относими за всички данъчни периоди от м. 01.2019г. до м. 03.2019г.;

-вноски за УПФ за осигурители в общ размер на 534,31 лв., в т. ч. главници в размер на 403,29 лв. и лихви в размер на 131,02 лв., за всички данъчни периоди от м. 01.2019г. до м. 03.2019г.;

-вноски за ЗО за осигурители в общ размер на 887,93 лв., в т. ч. главници в размер на 669.75 лв. и лихви в размер на 218.18 лв., относими за данъчни периоди м. 11.2018г. и от м. 01.2019г. до м. 03.2019г.

Процесната ревизия е първа за установяване на задължения по чл. 19 от ДОПК за периодите, посочени в заповедите за възлагане.

За установяване на обстоятелства от значение за данъчното облагане са предприети следните процесуални действия:

С Протокол №Р-22221321007489-П.-001/23.03.2022г. (л.502 от Приложение 11/13) е извършено приобщаване на доказателства от проверка по установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ с УИН П-22221321134617 по чл. 19 от ДОПК спрямо жалбоподателката, приключила с Протокол №П- 22221321134617-073-001/23.12.2021г.

С Протокол №Р-22221321007489-П.-002/23.03.2022г. (л.523 от Приложение 11/13) е извършено приобщаване на доказателства от контролно производство с УИН Р-22221315010175, спрямо АСК 2019 ЕООД, касаещи периоди от 2015г.

С Протокол №Р-22221321007489-П.-003/23.03.2022г. (л.1577 от Приложение 6/13) е извършено приобщаване на доказателства, събрани в хода на контролно производство – ревизия с УИН Р-22221318005536 на АСК 2019 ЕООД с обхват ДДС от 01.11.2015г. – 31.07.2018г. и КД от 01.01.2015г. – 31.12.2017г. и РД № Р-22221318005536-092-001/27.03.2019г.

С Протокол №Р-22221321007489-ППД-004/23.03.2022г. (л.2154 от Приложение 3/13) е извършено приобщаване на доказателства, събрани в хода на контролно производство – ревизия с УИН Р-22221219008185 на АСК 2019 ЕООД с обхват ДДС 01.01.2018г. – 28.02.2019г. и КД от 01.01.2018г. – 31.12.2018г и РД - № Р-22221219008185-092-001/14.05.2020г.

С Протокол №Р-22221321007489-ППД-005/23.03.2022г. (л.2291 от Приложение 2/13) е извършено приобщаване на доказателства предоставени в хода на насрещна проверка на АСК 2019г. с УИН П-22221221148127.

С Протокол №Р-22221321007489-П.-006/01.04.2022г. (л.2298 от Приложение 2/13) е извършено приобщаване на доказателства предоставени в хода на насрещна проверка на Д. Ес 16 ЕООД.

С Протокол №Р-22221321007489-П.-007/01.04.2022г. (л.2311 от Приложение 2/13) е извършено приобщаване на доказателства предоставени в хода на насрещни проверки на Д. Ес 16 ЕООД, Л. 63 ЕООД и У. ЕООД.

„АКАУНТИНГ СЪРВИСИС КЪМПАНИ" ЕООД е регистрирано по фирмено дело: 13954 от 2006г. на СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД и е вписано на 11.01.2010г. в ТР при Агенция по вписванията. Дружеството е с капитал: 5000 лв. и едноличен собственик на капитала и управител – Б. И. К..

Считано от 03.04.2019г. е с новото наименование „АСК 2019“ ЕООД и с нов управител – И. Н. П., на когото, въз основа на договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 29.03.2019г., е прехвърлена собствеността на капитала.

Основната дейност на дружеството е свързана с извършването на счетоводно обслужване и консултации, строителни довършителни ремонти работи, комисионни сделки, организиране на събития, търговия, външна реклама и др. Прието е, че дружеството е притежавало необходимата кадрова и техническа обезпеченост за извършване на дейността си. Прехвърлянето на дружествените дялове е извършено в период на текущо ревизионно производство на дружеството.

Във връзка с извършваната проверка за отговорност по чл.19 от ДОПК е извършена проверка в базата данни на НАП за задължения на „АСК 2019" ЕООД с[ЕИК] за съответните периоди, при

което е установено наличието на изискуеми и неизплатени данъчни задължения. Твърди се, че са предприети действия за събиране на задълженията спрямо основния длъжник, т.е. срещу имуществото на „АСК 2019“ ЕООД като съгласно постъпилата информация от Сектор Събиране задълженото лице има банкова сметка в У. Б. АД, наложени са запори на банкови сметки на дружеството, по които няма авоари и дългът е категоризиран като несъбираем /л.2312-2319 от Приложение 2/13 към делото/.

По отношение на дружеството има три приключили ревизии:

1-вата с обхват ДДС, 01.01.2011-31.10.2015г. е приключила с РА № -22221315010175-091-001/31.08.2016г. Според проверяващите органи в хода на производството са установени данни за липса на доставка от АНГРО Т. ЕООД, в резултат на което е извършено увеличение на ФР за 2015г. в ревизионно производство с УИН Р- 22221318005536.

2-рата с обхват ДДС, от 01.11.2015-31.07.2018г. и КД, 01.01.2015-31.12.2017г. приключила с РА №-22221318005536-091-001/07.05.2019г. Според проверяващите органи отново са установени данни за липса на доставки и са извършени съответните корекции.

3-тата с обхват ДДС, от 01.08.2018-28.02.2019г и КД, 01.01.2018г. - 31.12.2018г. приключила с РА № -22221219008185-091-001/16.06.2020г. Според проверяващите органи отново са установени доставки, по които липсват реални доказателства за тяхното осъществяване, по които не е признат ДК и е определен КД, както и за доставки свързани с покупка на стоки/материали, които не са свързани с извършваната дейност.

В хода на ревизионните производства на дружеството с УИН Р-22221318005536 и УИН Р-22221219008185 са установени данни за фактурирани доставки без да са налице реално извършени такива, от изрично посочени доставчици.

Изискани са и са представени доказателства относно финансовите взаимоотношения между ФЛ – жалбоподател и ЮЛ, чийто управител е той. Съгласно предоставени извлечения от разплащателни сметки и допълнително събрани по предоставена декларация за съгласие за разкриване на банкова тайна извлечения от банковите сметки с титуляр - ФЛ са установени ежемесечни преводи от банковата сметка на дружеството към банковата сметка на физическото лице с вписани основания "авансово плащане" и "окончателно плащане".

Съпоставени са предоставените аналитични регистри в хода на насрещната проверка и приобщените оборотни ведомости и аналитични регистри, представяни в хода на извършваните ревизии на дружеството. За 2015г. в оборотната ведомост, представена в ревизионното производство на дружеството /УИН Р- 22221318005536/ липсва сметка 493 - разчети със собствениците. За 2016г. в оборотната ведомост, представена в ревизионното производство на дружеството /УИН Р- 22221318005536/ сметка 493 - разчети със собствениците е с дебитен и кредитен оборот в размер на 303,41 лв. За 2016г. е представен в хода на извършваната насрещна проверка на дружеството /УИН П- 22221221148127/ аналитичен регистър на сметка 493 - разчети със собствениците е с дебитен и кредитен оборот в размер на 74033,41 лв. За 2017г. в оборотната ведомост, представена в ревизионното производство на дружеството /УИН Р- 22221318005536/ сметка 493 - разчети със собствениците е с дебитен и кредитен оборот в размер на 264,96 лв. За 2017г. е представен в хода на извършваната насрещна проверка на дружеството /УИН П-

22221221148127/ аналитичен регистър на сметка 493 - разчети със собствениците е с дебитен и кредитен оборот в размер на 75464,96 лв. За 2018г. в оборотната ведомост, представена в ревизионното производство на дружеството /УИН Р- 22221219008185/ сметка 493 - разчети със собствениците е с дебитен и кредитен оборот в размер на 904,87 лв. За 2018г. е представен в хода на извършваната насрещна проверка на дружеството /УИН П- 22221221148127/ аналитичен регистър на сметка 493 - разчети със собствениците е с дебитен и кредитен оборот в размер на 82860,39 лв. За 2019г. в оборотната ведомост, представена в ревизионното производство на дружеството /УИН Р- 22221219008185/ сметка 493 - разчети със собствениците е с дебитен оборот в размер на 152,92 лв. За 2019г. е представен в хода на извършваната насрещна проверка на дружеството /УИН П- 22221221148127/ аналитичен регистър на сметка 493 - разчети със собствениците е с дебитен и кредитен оборот в размер на 20068,20 лв.

От представените доказателства в хода на насрещната проверка /УИН П-22221221148127/ се установява, че като основание за взети счетоводни операции по дебита на сметка 493 - разчети със собственици е вписано " прехвърляне на средства по протокол ". Приложени са протоколи за решение на едноличния собственик на капитала на "Акаунтинг Сървисис Къмпани" ЕООД. С тях, на основание чл.147, ал.1-3 от Търговски Закон е взето решение : 1. "Акаунтинг Сървисис Къмпани" ЕООД да отпусне заемообразни средства на управителя Б. К., в размер на / съответната сума на превода / лв. с банков превод или в брой в срок/конкретна дата /. 2. Б. К. се задължава да върне предоставените средства на "Акаунтинг Сървисис Къмпани" ЕООД, с банков превод или в брой в срок /конкретна дата/.

"Предоставянето" на заетите средства съгласно приложените протоколи е за един месец приблизително, без определена лихва. Приложени са и приходен касов ордер с вписано основание "Постъпили средства от собственика", като не е изяснено по кое решение е връщането. В ревизионните производства на АСК 2019 ЕООД /УИН Р-22221318005536 и УИН Р-22221219008185/ по сметка 501 липсват такива счетоводни записи за "възстановени" средства с ПКО.

Предвид изложеното ревизионните органи са направили извода, че в случая се касае за отклоняване на парични средства от дружеството, чрез фиктивни решения на едноличния собственик на капитала и управител на дружеството г-жа К., както следва: за 2015г. – 75476,72лв.; за 2016г. – 74033,41лв.; за 2017г. – 75464,96лв.; за 2018г. – 82860,39лв. и за 2019г. – 20068,20лв. общо в размер на 327 903,68 лева.

Ревизионните органи са приели, че извършените преводи на парични средства от банковите сметки на дружеството са причина за неплащането на установените задължения на дружеството и на основание чл. 21, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл. 19, ал. 2 от ДОПК следва да се вмени отговорност на ревизираното лице за задължения на дружеството-длъжник. Като доказателство за умисъла в действията на К. ревизионните органи са отчетели факта на прехвърлителна сделка относно собствеността на дружеството в хода на ревизионните производства.

След проведено административно обжалване, в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, е постановено решение № 1625/13.10.2022г., с което директорът на Дирекция ОДОП С., е приел жалбата за допустима, но неоснователна, възприемайки изцяло констатациите и изводите на органите по приходите.

По делото е приета съдебно-оценителска експертиза, като видно от заключението на вещото лице пазарните цени на фактурираните услуги/стоки към датата на сключване на всеки от съответните договори с контрагентите посочени в стр.14 от ревизионния доклад, а именно Си-Ен-Д. 2 ЕООД за сума в размер на общо 540 800,00 лв., Д. ЕС 16 ЕООД за сума в размер общо на 364 020,00 лв., И. КОЛ ЦЕНТЪР С. за сума в размер на общо 321000,00 лв., Л. 63 ООД за сума в размер на общо 183 000,00 лв. и У. за сума в размер на общо 70 800, 00 лв. са еднакви или много близки (с минимални разлики от 0,5%; 3-4%; и до 7, 00 %) със цените на същите стоки и услуги, продавани по същия начин и в еднакви количества на трети страни - получатели/купувачи.

По делото е изслушана и приета и съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която ще бъде обсъдено по-долу.

Приети са писмени доказателства, вкл. новопредставени РА, изискани в съответствие с указанията на отменителното решение на ВАС, които също ще бъдат обсъдени по-долу.

Административен съд София – град, 61 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, предвиждащ, че съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му, намира следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Оспореното в това производство решение е издадено от компетентен орган – директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

При постановяването му ответникът НЕ е допуснал съществени нарушения на производствените правила. Видно от представената преписка органът е изпълнил задължението си да събере служебно всички необходими и относими доказателства, вкл. са и изискани такива от жалбоподателя; направени са необходимите служебни справки в Търговския регистър, както и регистъра на НАП.

Съгласно дейвалата към процесния период норма на чл. 19, ал. 2 ДОПК, (2) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2017 г., в сила от 21.11.2017 г.) Управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски:

1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните;
2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

По чл. 19, ал. 2 ДОПК за прилагането на която предпоставките за ангажиране на отговорността на управител на юридическо лице, какъвто е касаторът, са следните: 1. Задълженото лице да е управител или член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК; 2. Задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК; 3. Недобросъвестно извършено действие и/или бездействие на субекта по т. 1, посочена по-горе; 4. Причинно - следствена връзка между недобросъвестното действие и невъзможността да се съберат публичните задължения за данъци и/или осигурителни вноски на задълженото лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК. Отговорността

на физическото лице изрично законодателят е приел, че е до размера на намаленото имущество на дружеството, вследствие на недобросъвестното действие на субекта (управител) по чл. 19 ДОПК.

Следва да се цитира и нормата на чл. 141, ал. 1 и ал. 2 ТЗ, предвиждаща че в тежест на управителя на дружеството е да следи за начисляването и декларирането на дължимите от дружеството данъчни и осигурителни задължения във връзка с дейността му.

В хипотезата на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК добросъвестността на лицето, чиято отговорност се ангажира, съществува, когато то не знае за възникването или наличието на данъчни и/или осигурителни задължения на дружеството, което управлява. Когато е доказано /както е в случая/, че то няма как да не знае за съществуването на тези задължения към момента на извършване на разпоредителните действия, недобросъвестността също е налице.

По делото няма спор, а и се установява от събраните доказателства, че жалбоподателката е била представляващ, едноличен собственик и управител на „АСК 2019“ ЕООД (със старо наименование „АКАУНТИНГ СЪРВИСИС КЪМПАНИ“ ЕООД) за периода от 01.01.2015г. до 31.03.2019г., който период обхваща периода на двете ревизии, за които са издадени РА и за които е ангажирана отговорността на жалбоподателката. Следователно налице е първата предпоставка и жалбоподателката е субект на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК.

Установява се, че в Търговския регистър /при извършване на служебна справка от настоящия състав/, че на 3.4.2019 г. е била заличена като управител и едноличен собственик на капитала, а на нейно място – вписано И. Н. П.. На 13.5.2025 г. е вписано прекратяване на търговската дейност. Дружеството е в процедура по ликвидация.

По отношение на втората предпоставка - ликвидни и изискуеми публични задължения на „АСК 2019“ ЕООД за данъци и осигурителни вноски, формирани през ревизирия период. По делото, в изпълнение на указанията на ВАС, бяха изискани и приети като доказателства по делото влезлите в сила ревизионни №-22221318005536-091-001/07.05.2019г. актове РА №-22221219008185-091-001/16.06.2020 г. Видно от тях се установява, че към датата на постановяване на оспорвания в това производство РА /6.6.2022 г./ са установени следните задължения:

По първия РА са установени 320 275,12 лв. по ЗДДС за периодите от м. 11.2025 г. до м. 07.2018 г. и по ЗКПО за периодите от 2015 г. до 2017 г., от която сума по ЗДДС

от 154 783,40 лв. и лихви от 78 117,29 лв. към датата на постановяване на РА; по ЗКПО 58 338,20 лв. главница и 29 036,23 лв. лихви към същата дата.

По втория РА са установени задължения общо от 324 06,05 лв., от които по ЗДДС за периодите от м. 08.2018 г. до м. 02.2019 г. в размер на 137 351,36 лв. главница и 48 918,26 лв. лихви към 16.6.2020 г. и в размер на 104 631,83 лв. по ЗКПО за 2018 г. главница и 33 804,60 лв. лихви.

Установени са и декларирани, но невнесени задължения от 3775,33 лв., от които

582,36 лв. данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения и 189,19 лв. лихви към датата на издаване на РА.

1193,74 лв. вноски за ДОО за осигурители и 387,80 лв. лихви за периоди от м. 01.2019 г. до м. 03.2019 г.

403,29 лв. УПФ и 131,29 лв. лихви за периоди от м. 01.2019 г. до м. 03.2019 г.;

669,75 лв. вноски за ЗО за осигурители и 218,18 лв. лихви, относими за данъчни периоди от м. 01.2019 г. до м. 03.2019 г.

Останалите задължения – за ДДФЛ, ЗОВ и лихви, които са декларирани, но невнесени, са установени с декларации обр. 1 Б.

Спори се относно третия елемент – недобросъвестно извършено действие/бездействие, покриващо едни или и двата признаци по т. 1 и 2 на ал. 2 на чл. 19 ДОПК, а именно:

а/ извършени плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент;

б/ отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните;

в/ извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

По отношение на изискването за недобросъвестност и предвид нормата на чл. 141, ал. 1 и ал. 2 ТЗ, предвиждаща че в тежест на управителя на дружеството е да следи за начисляването и декларирането на дължимите от дружеството данъчни и осигурителни задължения във връзка с дейността му, както и предвид това, че в

рамките на ревизирия период, за който жалбоподателката, като управител /а наред с това и като единствен собственик и представляващ на дружеството/, е имала задължението да извърши действията по деклариране на установените данъци, то следва единственият възможен извод, че тя е следвало и е била длъжна да знае за възникването или наличието на задължения като процесните.

В рамките на процесния период жалбоподателката е била недобросъвестна и по отношение на разпоредителните действия – тя е следвало да знае, че по отношение именно на тези действия имуществото на задълженото лице е намаляло. По аргумент от цитираните по-горе норми на ТЗ, както и по арг от това, че в рамките на периода, в който е извършена ревизията, тя е била единствената, която е управлявала и представлявала дружеството, то тя няма как да не знае за съществуването на извършваните от това дружество правни действия, вкл. и разпоредителни такива. Още повече, че жалбоподателката е счетоводител и следователно – притежава специални знания в тази област.

Спори се и относно това дали е имало действия, с които е намаляло имуществото на дружеството. В този смисъл, безспорно установените ежемесечни плащания от дружеството към жалбоподателката с основание „авансово плащане“ и „окончателно плащане“, които по години са както следва: за 2015 г. – 75476,72 лв.; за 2016 г. – 74 033,41 лв.; за 2017 г. – 75464,96 лв.; за 2018 г. – 82860,39 лв. и за 2019 г. 20 068,20 лв.

Настоящият състав намира, че следва да се споделят изводите на ревизиращите органи, че с посочените плащания е осъществен фактическият състав на чл. 19, ал. 2, т.1 ДОПК. До този извод се стига при съвкупната преценка на събраните в ревизионното производство доказателства. Така при съпоставка на представените аналитични регистри в хода на насрещната проверка и приобщените оборотни ведомости и аналитични регистри, представяни в хода на извършваните ревизии на дружеството, описана по-горе, за периода 2015г.-2019 г. Установи с, че като основание за взетите счетоводни операции по дебита на сметка 493 - разчети със собственици е вписано " прехвърляне на средства по протокол". Приложени са протоколи за решение на едноличния собственик на капитала на "Акаунтинг Сървисис Къмпани" ЕООД заемане на такива средства на жалбоподателката. Приложени са ПКО с вписано основание "Постъпили средства от собственика", като се сочи по кое решение е връщането. Същевременно обаче, в ревизионните производства на АСК 2019 ЕООД /УИН Р-22221318005536 и УИН Р-22221219008185/ по сметка 501 липсват такива счетоводни записи за "възстановени" средства с ПКО.

Съгласно §1, т.5, б.„а“ ДР на ЗКПО „скрито разпределение на печалбата“ са сумите, несвързани с осъществяваната от лицето дейност, начислени, изплатени или разпределени под каквото и да е форма в полза на акционери, съдружници или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, б.„а“ и „б“.

В случая, следва да се направи извод, че е налице такова разпределение на печалбата в полза на едноличния собственик на капитала. Посочените суми не се установява да са използвани за стопанската дейност на дружеството. Не може да се установи по категоричен начин, след изплащането им като „заем“, тозе заем действително да е върнат, т.е. не се установява наличие на действителна такава сделка. Установява се единствено плащане в полза на К. посочените по-горе суми.

На следващо място, установява се наличие на т.нар. фиктивни доставки, без да са налице реално извършени действия – така изброените на стр. 12 от РД, както и тези на същата страница, включени в съответните справки декларации по ДДС, което е довело до намаляване на задълженията по ДДС на юридическото лице. По тях не е признато за възстановяване ДДС. С тези „услуги“, като са включени в сметка 602 – разходи за външни услуги, е занижен финансовият резултат и съответно – е намален корпоративният данък.

По отношение три дружествата И. КОЛ ЦЕНТЪР С. /за сумата от 321 000 лв./ и У. /за сумата от 70 800 са предоставени бележки за плащане към съответното дружество, по негова банкова сметка. Същевременно е констатирано, че сумите са внасяни в брой и са теглени в брой, от едно и също лице. Това са жалбоподателката и служителка на управляваното от нея дружество, Й. А. Д.. Тя е и „упълномощено лице“ на И. КОЛ ЦЕНТЪР С. ЕООД и на У. ЕООД. Констатирано е, че СД по ЗДДС по отношение на посочените три дружества се подават от едни и същи адреси.

Действително, видно от съдебно-оценителската експертиза, приета при първоначалното разглеждане на делото следва да се направи извод, че стойностите на документираните доставки са близки до пазарните стойности към този момент. Посоченото обстоятелство обаче не би имало значение по отношение на извода относно „фиктивността“ на доставките, т.е. относно това дали по тях действително е имало реални престации или са извършени единствено с цел преразпределение на средствата. Настоящият състав намира, че следва да се направи извод, че е налице именно такова. Това е предвид констатираното и описано по-горе относно тегленето и внасянето на средства – в брой, от едно и също лице, което е едновременно служител и пълномощник на дружествата.

Жалбоподателката се позовава на представеното удостоверение /л.2338 от

Приложение 2/13 към делото/, целящо да удостовери, че към 29.03.2019г. дружеството „АКАУНТИНГ СЪРВИСИС КЪМПАНИ“ ЕООД не е имало установени задължения. Това не би могло да бъде разбрано като безспорно доказателство за липсата на задължения, формирани през ревизирания период, предхождащ издаването на удостоверение. Ревизионните производства са приключили след тази дата и респективно ревизионни актове, с които са установени по основание и размер задълженията биха възникнали като основания за вписване на задължения след издаването на процесното удостоверение.

Неоснователни намира съображенията, в които се твърди, че ревизиращите органи е трябвало да изследват прехвърлянето на дружествените дялове на трето лице. Такива твърдения не намират основания в нормата на чл. 19, ал. 2 ДОПК. За носенето на отговорност на посоченото основание е достатъчно наличието на горните предпоставки. Същевременно дали жалбоподателката е преценила, че следва да сключи прехвърлителна сделка след изготвяне на РД и какви са били правоотношенията по тази сделка има значение за вътрешните отношения по тази сделка, не за отношенията ѝ спрямо фиска.

По отношение на следващия необходим елемент от фактическия състав за ангажиране отговорността на жалбоподателката, а именно причинно-следствена връзка между поведението на ревизираното лице и несъбраните задължения за данък. В практиката на ВАС константно се възприема (след постановяване на решение № 2475 от 20.02.2013г. по адм. д. № 7036/2012г., VIII отд. на ВАС и решение № 2697 от 26.02.2013г. по адм. д. № 7027/2012г., VIII отд. на ВАС), че разпоредбата на чл. 19 от ДОПК изисква уникалност на каузалната връзка между поведението на управителя и несъбирането на данъчните задължения на представляваното дружество, т.е. посоченото поведение на управителя следва да е единствената причина за обсъжданата несъбираемост на публичните вземания.

Настоящият състав намира, че е налице такава. От доказателствата по делото безспорно се установява, че именно поради тези действия е намаляло имуществото на дружеството, представлявано и управлявано от жалбоподателката.

В резултат на тези ѝ действия, описани и по-горе се установява и последната предпоставка за ангажиране на отговорността ѝ, а именно – предприети са действия по принудително събиране на задълженията на „АСК“ ЕООД, но дългът е категоризиран като несъбираем. В момента дружеството, видно от справка в ТР, е в ликвидация.

Предвид изложното, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 19, ал. 2

ДОПК за ангажиране отговорността на жалбоподателката, до размера на отчуждените суми, описани по-горе.

По разноските. Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение за всяка една от инстанциите, поради което жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати по сметка на Националната агенция за приходите на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. ЗА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ ЗА АДВОКАТСКА РАБОТА (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 14 ОТ 2025 г.), на всяка една от трите инстанции, на които делото е разгледано.

Същевременно обаче настоящият състав намира, че така определеното възнаграждение е прекомерно, доколкото е съобразено единствено с размера на определения данък за възстановяване. Ето защо то следва да бъде намалено като се съобрази както фактическата и правна сложност на делото, така и извършените процесуални действия. Ето защо следва да се определи възнаграждение в размер на по 1000 лв. за всяка една от инстанциите.

Въз основа на тези мотиви и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, Административен съд София-град, първо отделение, 64 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. И. К., ЕГН [ЕГН] срещу ревизионен акт №Р-22221321007489-091-001/ 06.06.2022г., **потвърден** с решение № 1625/13.10.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП.

ОСЪЖДА Б. И. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП разноски по делото в размер на 3000 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС такса от 1700 лв. В противен случай жалбата следва да

бъде върната.

Решението **ДА СЕ СЪОБЩИ** на страните, по реда на чл. 138 АПК.